

exelsum valde transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol. Vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix.

Viri etenim, quos dixit non gustaturos mortem, donec videant figuram adumbrationem adventus jus...

Sunt hi tres apostoli quos assumptos duxit in montem ostendit eis quo pacto venturus sit in die novissimo, in gloria divinitatis, in corpore humanitatis suae. Duxit autem rursus ipsos in montem ut eis demonstraret, quisnam iste sit filius, cujus.

Quando enim illos interrogavit, dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? Dixerunt ei: Alii quidem Eliam. Alii vero Hieremiam, aut unum ex prophetis.

Ideo eos sursum duxit in montem, ostendit quae se non esse Heliam, sed Deum Heliae. Neque rursus Hieremiam, sed qui sanctificavit Hieremiam in utero matris. Neque venum ex prophetis, sed prophetarum Dominum, qui miserat eos. Et denuo ostendit illis, se caeli, terrae Creatorem esse. Sequae vivorum mortuorum esse Dominum. Im-

dzělo i přeobrazí se před nimi. Lice emů všíja jako i slunce i rízy ego byšq běly jako i svěť.

Možq bo qže měnitě jako ne iměť vřkusiti smřť dondeže viděť slavq přichodnoq emů.

To sii to běchq apostoli ōt dvojú na desěťich jŏže i pojmě vřzvede na gorq. Vřzvede že qchotě pokazati kto est syněsij, čii li. Egda bo q vřprašaaše reky: „Kogo mě glagolěť čelověci byti syna čelověčě? Glagolašq emu: Ovi Iliq a drůzi Ieremiq, ili edině ōt proorokě

Sego radi vřzvedq na gorq i pokaza imě jako něst Iliá, nq Bogě Ilině. Izě bě i Ieremiq ōstílě vř qřolě materi. I edině ōt proorokě nq gě prooročěskě, iže i poslař i paky pokaza imě jakože estě tvorecě zemli i nebesi. I sě este vladika živých i mřtvých. Povelě bo vřšedšomu jako na nebo Ilii sřniti i umeršomu Moisejuvě

se před nimi. *Prosu vteše* lice ego jako slnce rízy že ego byše bělyja jako svěť.

Može ichže řeče ne *uzřetě* smřti dondeže viděť obrazě přišestvia ego.

Sqť sii *trie* apostoli ichže poemě, vřzide na gorq i pokaza imě kako choštetě priiti vř deně *poslednii vř slavě božestva ego*. Vřzvede ichě na gorq da pokažetě imě čí estě syně i kotorago

Egda bo vřprosi ich: „kogo mě glagolěť člci *byti syna čelověčeskago*. Glāše emu: Ovi ubo Iliq, ovi že Ieremiq ili edinogo ot proorokě.

Sego radi vřzvede ichě na gorq i pokazuetě imě jako něstě Iliá nq bogě Ilině. Niže paky Ieremia no ostívy Ieremiu *ot čřeva* materine niže edině proorokomě i poslavyi tčěh i paky pokaza imě jako est *tvorecě* nebu i zemli. I tčí jestě *Gospodě* živymě i mřtvymě.